

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17. června 2020 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Jarmily Pavlátové a přísedících Mgr. Marie Lorencové a Petra Hýbla **takto:**

Obžalovaný

J. T.,

nar. xxx v xxx, student xxx, trvale bytem xxx xxx – xxx č. p. xxx, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici xxx,

je vinen, že

dne xxx v době mezi xxx hodin a xxx hodin na nástupišti metra linky "A" ve stanici xxx, poté, co vycházel směrem k eskalátorům, cíleně prudce vrazil do poškozeného M. K., nar. xxx, který šel proti němu, obžalovaný pokračoval v chůzi dále na eskalátor, po kterém vyjel nahoru do prostoru xxx, xxx, xxx, kam následně mířil i poškozený, který, když uviděl obžalovaného za vstupem do xxx u stánku s džusy a na úrovni prodejny Xxx, tak se rozeběhl a prudce ramenem vrazil do zad obžalovaného, v důsledku čehož obžalovaný upadl, obžalovaný však rychle vstal a sáhl si do kapsy, odkud vytáhl multifunkční zavírací nůž zn. Victorinox o celkové délce 225 mm a délce čepele 96 mm, jímž poté, co jej otevřel, zaútočil na poškozeného ve zřejmém úmyslu ho usmrtit střední až velkou intenzitou do oblasti hlavy poškozeného a pravého ramene a levého boku poškozeného, kdy během incidentu oba pak spadli na zem, kdy poškozený ležel na zemi v poloze na břiše a stlačoval k zemi levou ruku obžalovaného, ve které měl obžalovaný nůž a opakovaně se jím snažil zasáhnout poškozeného, přičemž na poškozeném ležel a v dalším bodání a možném zásahu nožem do poškozeného mu zabránili jak poškozený, jemuž se po chvíli podařilo ruku obžalovaného, v níž držel nůž, uvolnit a odhodit ho do prodejny Xxx, tak náhodní kolemjdoucí muži J. N. a V. P., kteří poškozenému přispěchali na pomoc a aktivně mu pomáhali, aby zamezili dalšímu útoku se strany obžalovaného, jehož posléze přemohli tak, že tento poté svého jednání zanechal a setrval na místě do příjezdu policejní hlídky, kterou byl zadržen, kdy tímto jednáním obžalovaný způsobil poškozenému M. K. velkou silou bodnou ránu s vbodem délky asi 4 cm vpravo vzadu nahoře na rameni s částečným protětím trapézového svalu pronikající do pravé hrudní dutiny se vznikem pneumotoraxu (tzv. hrudní plynatosti proniknutí vzduchu do hrudní dutiny) a podkožního emfyzému (proniknutí vzduchu do podkoží) v oblasti pravého ramene, dále střední silou dvě povrchní řezné rány na zevní ploše dolní části pravé paže

nad loktem délky 2,5 cm (horní) a 4 cm (pod ní uložená), bodnou ránu v levé bederní krajině nad kyčelní lopatou délky asi 1 cm pronikající do hloubky asi 3 cm a nepronikající do břišní dutiny, přičemž bodnou ránu s proniknutím nástroje do pravé hrudní dutiny lze kvalifikovat ze soudně lékařského hlediska jakou těžkou újmu na zdraví a tímto jednáním, nebýt včasného lékařského zákroku, mohl být poškozený ohrožen na životě z důvodu zvětšení pneumotoraxu za současného snížení vzdušnosti pravé plíce, v případě zasažení pažní tepny mohlo dojít k nadměrným krevním ztrátám se vznikem pokrvácivého šoku a vykrvácení, eventuálně při proniknutí nože do hrotu plíce mohlo dojít k zakrvácení hrudní dutiny, což všechno mohlo vést ke smrti poškozeného M. K., nar. xxx,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, aby jiného úmyslně usmrtil, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

čímž spáchal

zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se za to:

Podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **12 (dvanáct) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je **obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, Regionální pobočka Praha, pobočka pro Hl. m. Prahu a Středočeský kraj, Na Perštýně 359/6, 110 01 Praha 1, částku 50.823 Kč.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je **obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozenému M. K., nar. xxx, bytem Xxx, xxx, částku 22.703,-Kč.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je **obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozenému M. K., nar. xxx, bytem Xxx, xxx, částku 161.689 Kč.**

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se **poškozený M. K., nar. xxx, bytem Xxx, xxx, odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se **poškozený M. K., nar. xxx, bytem Xxx, xxx, odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

1. Obžalovaný je na základě obžaloby ze dne 20.5.2020 stíhán pro zločin vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že dne 5. prosince 2019 v době mezi 17:56 hodin a 18:00 hodin na nástupišti metra linky "A" ve stanici xxx, poté, co vycházel směrem k eskalátorům, cíleně prudce vrazil levým ramenem do poškozeného M. K., nar. xxx, který šel proti němu, v úmyslu vyprovokovat konflikt, a zatímco poškozený sbíral se země jídlo, které držel v ruce a které se mu po nárazu rozsypalo, obžalovaný pokračoval v chůzi dále na eskalátor, po kterém vyjel nahoru do prostoru xxx, xxx, xxx, kam následně mířil i poškozený koupit si nové jídlo, který však ihned, jak vyšel z eskalátorů, uviděl obžalovaného za vstupem do xxx u stánku s džusy a na úrovni prodejny Xxx, kde ho s dotazem, proč do něho vrazil, strčil pravou rukou do zad v oblasti lopatky, v důsledku čehož obžalovaný upadl, obžalovaný však rychle vstal a sáhl si do pravé kapsy, odkud vytáhl multifunkční zavírací nůž zn. Victorinox o celkové délce 225 mm a délce čepele 96 mm, jímž poté, co jej otevřel, zaútočil na poškozeného ve zřejmém úmyslu ho usmrtit střední až velkou intenzitou do oblasti hlavy poškozeného a pravého ramene a levého boku poškozeného, kdy během incidentu pak oba spadli na zem, kdy poškozený ležel na zemi v poloze na břiše a stlačoval k zemi levou ruku obžalovaného, ve které měl obžalovaný nůž a opakovaně se jím snažil zasáhnout poškozeného, přičemž na poškozeném seděl a v dalším bodání a možném zásahu nožem do poškozeného mu zabránili jak poškozený, jemuž se po chvíli podařilo ruku obžalovaného, v níž držel nůž, uvolnit a odhodit ho do prodejny Xxx, tak náhodní kolemjdoucí muži J. N. a V. P., kteří poškozenému přispěchali na pomoc a aktivně mu pomáhali, aby zamezili dalšímu útoku se strany obžalovaného, jehož posléze přemohli tak, že tento poté svého jednání zanechal a setrval na místě do příjezdu policejní hlídky, kterou byl zadržen, kdy tímto jednáním obžalovaný způsobil poškozenému M. K. velkou silou bodnou ránu s vbodem délky asi 4 cm vpravo vzadu nahoře na rameni s částečným protětím trapézového svalu pronikající do pravé hrudní dutiny se vznikem pneumotoraxu (tzv. hrudní plynatosti proniknutí vzduchu do hrudní dutiny) a podkožního emfyzému (proniknutí vzduchu do podkoží) v oblasti pravého ramene, dále střední silou dvě povrchní řezné rány na zevní ploše dolní části pravé paže nad loktem délky 2,5 cm (horní) a 4 cm (pod ní uložená), bodnou ránu v levé bederní krajině nad kyčelní lopatou délky asi 1 cm pronikající do hloubky asi 3 cm a nepronikající do břišní dutiny, přičemž bodnou ránu s proniknutím nástroje do pravé hrudní dutiny lze kvalifikovat ze soudně lékařského hlediska jakou těžkou újmu na zdraví a tímto jednáním, nebýt včasného lékařského zákroku, mohl být poškozený ohrožen na životě z důvodu zvětšení pneumotoraxu za současného snížení vzdušnosti pravé plíce, v případě zasažení pažní tepny mohlo dojít k nadměrným krevním ztrátám se vznikem pokrvácivého šoku a vykrvácení, eventuálně při proniknutí nože do hrotu plíce mohlo dojít k zakrvácení hrudní dutiny, což všechno mohlo vést ke smrti poškozeného M. K., nar. xxx.
2. **Obžalovaný** svou vinu nepopřel, avšak uvedl, že si svůj útok nožem na poškozeného nepamatuje. K věci uvedl, že dne 5.12.2019 si šel na xxx dát sushi. Vystoupil z metra a uviděl poškozeného, který ho zaujal, nevěděl, jestli ho přitahuje nebo se mu hnusí, nevěděl, jestli je poškozený muž nebo žena. Zaujala ho postava poškozeného, která mu připomínala Věstonickou Věnuši, velký zadek, bicepsy, upravené vousy, obžalovaný nevěděl, jestli se mu poškozený líbí nebo nelíbí, a rozhodl se zjistit, jestli je metrosexuál nebo muž, a to tím způsobem, že poškozenému, jak šli proti sobě, neuhnul, čímž do sebe narazili rameny. Očekával reakci, že kdyby byl poškozený muž, tak řekne „Hej, co to děláš!“, pokud by byl metrosexuál, tak „Promiňte, pane.“. Nic z toho se nestalo, tak

Shodu s prvořadem potvrzuje: J. P.

obžalovaný pokračoval dál a vyjel na eskalátorech nahoru. Nahoře ho najednou někdo srazil velkou silou na zem, odletěly mu brýle, jak padal, slyšel, jak poškozený říká „To máš za to“. Dále uvedl, že ani neví, jak otevřel ten nůž, ale slyšel úšklebek, což v něm vyvolalo ponížení, cítil se méně jako chlap a jediné, co si pamatuje, že někoho kousnul do prsu, jinak si nic nepamatuje. Nepamatuje si, kolikrát a kam poškozeného nožem bodl. Obžalovaný uvedl, že se probudil, když ho někdo škrtil a říkal mu, ať pustí nůž. První pomoc poškozenému neposkytl, protože první pomoc poskytovat neumí, napadlo ho, že by mu mohl pomoci magií, ale ta v tomhle světě nefunguje. Zůstal stát na místě, volal xxx a mamče, potom ho zatkli. K dotazu, proč u sebe nosí nůž, obžalovaný uvedl, že nosí zapalovač a nůž od doby, kdy se ztratil v lese. Koupila mu ho mamča, je to nůž zn. Viktorinox, líbil se mu, protože je tam ranger jako hraničář. Ke své osobě obžalovaný uvedl, že se celý život cítil být jiný, narodil se do špatného století, má ráda rytířské doby, rád se procházel po hradech a zámcích s mamčou, četl fantasy knihy, hrál počítačové fantasy hry, sledoval fantasy seriály. Lidí v současné době se bojí, hnusí se mu, jsou to divné duše, sám sobě se hnusí. Bojí se chodit mezi lidmi, na střední škole měl velké problémy, během maturity pochyboval o své xxx, rodiče ho dovedli k Mgr. V., kde měl terapie, aby zvládal agresivitu. Když dostal vztek, tak třeba mlátil pěstmi do stromu. Po maturitě se na xxx univerzitu xxx. Dále obžalovaný uvedl, že svou rodinu vnímá jako bohy, ale matka mu, přestože o to žádal poté, co se popral s otcem, nesehnala xxx. Potom na dovolené v zahraničí dostal záchvat agresivity, zlomil si brýle, roztrhl tričko, našel si xxx sám a první sezení měl 1.10.2020, doktorka dělala sezení asi hodinu a patnáct, a doporučila ho na psychologické testy, které měly trvat 4,5 hodin a reklamu, že je tam xxx, že je joker, něco jako hulk, a že testy budou řešit spektrum. V listopadu bylo další sezení, doktorka obžalovanému doporučila xxx, kam volal, další schůzka byla sjednána na 20.1.2020, kam už nedošel. Obžalovaný byl během výpovědi nervózní, ale bez jakéhokoliv projevu emocí či lítosti. K dotazu zmocněnkyně uvedl, že po incidentu se ptal, jak je na tom poškozený, jestli přežije, a posílal omluvný dopis. Škodu by byl ochoten uhradit tak, že by ji uhradili rodiče a on by to potom rodičům splácel. Dále uvedl, že dostal od paní xxx léky, ale když si jeden vzal, tak potom celé odpoledne spal, tak už další nejedl. Závěrem uvedl, že nechce ubližovat lidem, když dostane vztek, tak radši mlátí do věcí a sebepoškozuje se. Uvedl, že je racionální osobou, že nechtěl poškozenému ublížit a že by se chtěl léčit.

3. **Poškozený M. K.** uvedl, že je xxx. Dne 5.12.2019 jel z tréninku, na eskalátorech na xxx se proti němu vyřítit obžalovaný a vrazil do něj. Obžalovaného neznal, byl to pro něj cizí člověk. Spadlo mu jídlo na zem, které posbíral, hodil do koše a řekl si, že si půjde koupit nové jídlo. Nahoře nad eskalátory uviděl obžalovaného, šel před ním. Obžalovaného srazil ramenem na zem, obžalovaný vstal, otočil se, usmál se a otevřel nůž, poškozený si nepamatuje, jaký to byl přesně nůž. Bránil se proti tomu noži, první rány dostal do ruky, ale následovaly další rány, v tu chvíli poškozený nevěděl, kde ty rány jsou, první rána šla na ruku, druhá do ramene. Poškozený poté upadl na zem, zachytil obžalovaného ruku s nožem pod sebe. Nemohl dýchat, obžalovaný držel nůž pevně v ruce a snažil se ruku, ve které držel nůž, vytrhnout. Poškozený potom obžalovaného do ruky s nožem kousl, ten konečně upustil nůž a poškozený nůž odhodil do prodejny Xxx. Dále poškozený uvedl, že musí poděkovat lidem, kteří mu pomohli, kteří se z něho snažili obžalovaného sundat, poškozený jim říkal, že má obžalovaný nůž. Pomáhal mu nějaký kluk, podle přízvuku Ukrajinec. Víc si ale pamatuje na záchranáře a policisty, kteří mu pomáhali potom. Dále poškozený uvedl, že když ležel na zemi, tak slyšel někoho říkat, že obžalovaný chtěl utéct, pak si pamatuje, že ho odváželi pryč. Dále uvedl, že sice umí

Shodu s prvořisem potvrzuje: J. P.

bojová umění, ale proti noži neměl šanci. Kvůli zranění byl v nemocnici tři dny na jednotce intenzivní péče, pak byl v domácím léčení, odešel z nemocnice na vlastní žádost, protože vyrůstal v dětském domově a chtěl domů. Problémy má ještě v současné době, když se namáhá, nemůže dýchat. Při útoku mu obžalovaný zničil oblečení, bundu a tepláky, sluchátka Beats, vše bylo nové. Před touto událostí dělal poškozený brigádně xxx, jeho příjmy kolísaly, v důsledku zranění nemůže dělat tolik věcí, co dříve, kdy aktivně sportoval. Léčil se dva měsíce, ale psychicky se dává dohromady do současné doby. Poškozený mu poslal krátký stručný dopis, jinak se mu neomluvil.

4. **Svědka N. Č.** uvedla, že už si událost moc nepamatuje, protože se stala před delší dobou. K věci uvedla, že dne 5.12.2019 byla v prodejně xxx jako xxx. Volala ji kolegyně, která byla vepředu v obchodě, že se někdo před prodejnou pere. Nůž uviděla ve chvíli, kdy ho někdo odkopl ke ní a kolegyni do prodejny. Vzala ho do ruky a odnesla ho do kanceláře. Pak přišel policista, který si ho vzal, dávala mu ho kolegyně, která také volala na policii. K pocitu z celé události uvedla, že byla v šoku, že to nebyla příjemná situace.
5. **Svědka J. N.** uvedl, že pracuje v Irsku a dne 5.12.2019 byl služebně v Praze, jednání bylo v Dejvicích, něco po šesté hodině vystoupil z metra na stanici xxx. Přibližně v prostoru, kde jsou eskalátory, si všiml protijdoucího muže, jehož chování ho zaujalo, jeho chůze byla velice klátivá, jeho vzhled byl neobyčejný, dle názoru svědka byl plný anabolických steroidů. Svědek si řekl, že tomu je lepší jít z cesty. Periferním viděním viděl, jak se tento muž střetl s mužem v červené bundě. Vyjel eskalátory nahoru a tam, nějakých 10 metrů za sebou, svědek uslyšel dupot, viděl postavu, která běžela, uvědomil si, že je to ten muž v černém, který ho zaujal dole v metru. Svědek uvedl, že tento muž v černém běžel, vyskočil snožmo a srazil muče v červené bundě. Svědek uvedl, že to bylo šokující, tak běžel na pomoc tomu napadenému. Když k nim svědek přiběhl, oba muži byli na zemi, muž v červené bundě, ležel na břiše paralelně s mužem v černé bundě, který křičel, že má nůž. Z toho jak křičel, tak svědek pochopil, že je muž v černém zraněný. Svědek si lehl na muže v červené bundě a říkal mu, aby toho nechal, že viděl oba útoky a že to řekne policii. Protože obžalovaný nereagoval, svědek ho chtěl škrtit. Když se rukou dostal před ústa obalovaného, ten se do té ruky zakousl. V té době zranění poškozeného neviděl, ale z jeho hlasu byla slyšet úzkost. Po nějaké době se obžalovaný uklidnil, svědek mu nařídil, aby si stoupl. Svědek se okamžitě věnoval poškozenému, podíval se, jestli je zraněný, což nebylo vidět. Na pravém rameni prosakovala přes triko krev. Svědek dal poškozeného do stabilizované polohy a odstoupil, aby mu mohli poskytnout první pomoc. Nůž svědek neviděl.
6. **Svědka V. P.** v úředním záznamu o podaném vysvětlení, který byl čten v souladu s § 211 odst. 6 trestního řádu, uvedl, že dne xxx v 11:30 hodin měl na křižovatce ulic xxx a xxx, v xxx, dopravní nehodu s půjčeným vozidlem Š Octavia, xxx, kterou způsobil. Z této nehody dostal stres a šel za kamarádkou D. S., která pracuje v xxx, v xxx xxx. Do xxx přijel taxíkem kolem 17:20 hodin. Šel za ní, poté šli nahoru v xxx pro jídlo, které si vzali s sebou a zatím byla v prodejně místo ní nějaká stážistka. Otevřel si polévku a najednou uslyšel, že někdo rve, ale neviděl, odkud křik šel. Seděl zády k eskalátorům u stánku, kde D. xxx xxx. Za zády tedy něco slyšel, zvedl se, obešel sloup a viděl, že nějaký muž oblečený v černém s batohem na zádech a se sluchátkami kolem krku ležel na zemi, na břiše a na něm ležel další muž v červené bundě. Muž v červené bundě se snažil muži v černé bundě vrazit nůž s červenou rukojetí do krku a muž v černém mu ruku odtlačoval dolů. V tu chvíli už muži na zemi pomáhal další starší muž s šedivými vousy. Muž s vousy ležel ještě na muži v červené bundě a snažil se mu zabránit v tom, aby nůž do muže na

Shodu s prvořisem potvrzuje: J. P.

zemi vrazil. Muž v červené bundě ještě toho pána s vousy kousl do ruky. Muž v červené bundě měl obrovskou sílu, i když tak nevypadal, dalo hodně práce ho vůbec od muže na zemi odtrhnout. Muži na zemi se cca po minutě podařilo odhodit nůž do obchodu Xxx, načež muž s vousy shodil muže v červené bundě z muže ležícího na zemi. Muž v červené bundě vstal, najednou byl klidný, vzal mobilní telefon a volal asi mamince, které říkal něco ve smyslu, že má problém. Potom stál, jakoby se nic nestalo. Volal na něj, jestli je normální, jestli není zfetovaný, kromě toho na něj řvali i další lidi, kteří se tam seběhli. Ten muž, kterého napadl, byl větší než on. Potom si sedl a pak i lehl na zem a čekal. Normální člověk by asi utekl, ale on ne, nekladl už žádný odpor, asi věděl, co udělal. Ochránka obchodu jenom koukala, ale nic nedělala, po chvíli přijeli policisté, položili ho na zem a pak ho spoutali. Muži na zemi další lidé poskytovali první pomoc, on vzal ubrousky, vůbec neviděl, že má ránu na krku, nemohli pochopit, odkud se bere tolik krve. Všiml si, že má rozřezané levé rameno, pak měl nějakou ránu na levém boku, někde v oblasti břicha. Jinou ránu neviděl. Pak přijela záchranka a poskytla mu odbornou pomoc. Poté už si věc na místě převzala policie. Od první chvíle, co se zvednul od baru, až do zadržení pachatele, to mohlo trvat cca 5 minut. Na dotaz, zda viděl muže v červené bundě, jak do muže v černém oblečení bodá, uvedl, že to neviděl, viděl jen, jak se tomu muži v černém oblečení snaží vrazit nůž do krku. Viděl jenom jeden nůž, který držel v ruce a snažil se ho vrazit do toho ležícího muže. Nůž byl víceúčelový, s vidličkou, pilkou a tak dále, byl to typ švýcarského nože. Muž v červené bundě, když útočil na muže na zemi ani potom, nic neříkal, vypadal, že je napumpovaný adrenalinem. Nikoho z přítomných lidí svědek nezná.

7. **Svědék J. T.**, otec obviněného, jehož svědecká výpověď byla čtena v souladu s § 211 odst. 1 trestního řádu, uvedl, že obžalovaný je xxx xxxx xxxx xxx, možná i xxx xxx. Žije občas ve svých světech, je cílevědomý, čestný. Špatně snáší bezpráví na sobě i na druhých, což jsou občas důvody k verbálním výbuchům. Zkoušel různé sporty, většinou z nich odešel kvůli tomu, že se neshodl s kolektivem. Vytrval v podstatě dneska u tenisu a golfu. Velmi dobře plave, rád se prochází v přírodě. Co se týče školy, v podstatě první čtyři roky ani nevnímali, že chodí do školy, nosil jedničky, což se zkomplikovalo na gymnáziu, kde měli jedničky všichni. Začal hrát hodně na počítačových hrách a gymnáziem ho přestalo zajímat. Procházel ho, ale považoval to za ztrátu času. O to víc je s manželkou překvapilo, když jim před maturitou oznámil, že půjde na vysokou školu a dával si v tom roce pozor na zámky z předmětů, které jsou třeba na zkoušky xxx. Bavili se o tom, dělal nějaké přípravné testy na maturity a zkoušky xxx, dojížděl do Prahy každý víkend, a když dělal ty testy na vysokou, tak nejdřív měl málo bodů a během několika málo týdnů se pak na školu dostal, v oblasti logiky s nadstandardním průměrem. Co se týče kolektivu na gymnáziu, tak v jeho třídě se chodilo do hospody, což on nesnáší, takže byl poměrně rychle vyloučen z kolektivu. Co se týče sportů, tak dělal hokej a veslování, což ho nezajímalo. Měl jednoho, dva kamarády. Občas sice chodíval hrát softball a něco takového, ale v podstatě byl hodně sám. Problémy začaly někdy kolem 2. a 3. ročníku gymnázia, kdy začal být popudlivý a byla s ním těžká diskuse. V této době rozbil počítač, tehdy také začal mluvit o tom, že nechce žít. Nejdříve to brali s manželkou jako nějaký vzdor, přitažení pozornosti, ale pak vyhledali xxxx, xxx Mgr. V. v xxx. Těch návštěv bylo víc. P. byl po terapii silnější, ve věcech měl jasněji, řešili tam jeho nechuť žít, výbuchy nespokojenosti a dostal radu od xxx, že když se něco děje, je něco špatně, tak že má ten prostor opustit. To ví, že dělal, protože jednoho dne volali ze školy, že obžalovaný svévolně opustil výuku, na což on pak říkal, že musel pryč, aby tam nevybuchnul. Svědek to pak vysvětloval učitelce a třídnímu profesorovi, ti chtěli nějaký doklad, který pak

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

obžalovaný po konzultaci s Mgr. V. dodal. To byla doba, kdy se o sebe začal starat. Měli diskuzi o bílém a černém psovi, kdy mu říkal, že když má nějakou xxx, tak že musí hledat nějaký balanc, něco hezkého. S manželkou pak začal chodit na procházky, jezdili na výlety, na hrady a zámky, které si vybere. To souvisí s tím jeho názorem, že nepatří do téhle doby, že měl žít o dvě stě let dříve, viděl v tom rytířské cnosti a nezkažený svět. Nemůže o něm ve sportech říct, že by byl soutěživý, má radost z toho, když něco technicky zvládá, ale třeba sám sebe dokáže dostat do deprese tím, že udělá chybu. Když třeba v tenise zahraje 5 dobrých míčů a šestý zkaží, tak ho to rozhodilo. Byl moc velký perfekcionista. V okamžiku, kdy se dostal na xxx, tak ho to tématicky začalo zajímat a začalo to být lepší, přicházel s nápady, co dělat. Co se týče prospěchu, vzal vážně, kdy se ale učil v noci, ale přes den spal. V 1. semestru získal 45 kreditů, ale pak se zhroutil kvůli špatné xxx xxx, koukal na různá videa, hrál počítačové hry. Vyhledali lékařskou pomoc, řekli, že kdyby měl o kilo méně, tak že by si ho tam nechali. Vůbec necítil hlad, vážil hrozně málo. Lékařka mu předepsala dietu, řekla mu, že je to vážné, že se bude zhoršovat jeho fyzický a psychický stav, což vedlo k rychlému unavení a byl sám na sebe vzteklý, že všechno nezvládá. Od výživové poradkyně dostal seznam a program a svědek mu nabídl, že s ním bude přítomen, smyslem toho bylo, aby včas vstával a jedl. Dávali si sraz v posluchárně xxx, kde absolvovali přednášku, pak ho svědek vzal na oběd, pak si povídali. Obžalovaný se pak učil, svědek v té době studoval, tak se také učil. Pak chodili do kavárny Xxx v xxx, kde měli druhé kolo studia, obžalovaný si dal další jídlo a svědek měl jistotu, že obědval a svačil. Na konci léta obžalovaný svědka požádal, jestli by nemohli fungovat stejně, jako v minulém roce, ale po týdnu přišel s tím, že si to chce zkusit, jestli dokáže fungovat samostatně. V té době absolvoval vyšetření u xxx, od kterého dostal nějaký lék, který měl brát, když vycítil, že na něho přichází xxx xxx, který ho občas potkal. Dohodli se, že kdyby měl potřebu, aby tam svědek fyzicky byl, že mu o to kdykoliv řekne. Současně ho v té době požádal, zda by mohli znovu začít hrát tenis, neboť mu xxx doporučil fyzickou aktivitu, kde by se mohl vybit, což pravidelně začali realizovat na xxx. Před asi deseti dny volal manželce o tom, co se stalo na té xxx. Řekla, že se obžalovaný dostal do nějakého konfliktu, že tam někoho píchl nožem, čemuž nedokázal věřit, tak jeli na policejní služebnu a vyčkali do příchodu právníka. On sám s ním o incidentu na xxx nemluvil, nemluvili spolu od té doby, svědek ho sice slyšel, když mluvil s manželkou, myslel, že je zraněný, ale pak pochopil, že ho někdo drží a po celou dobu do telefonu nikdo neodpovídal, pochopil tedy, že se stalo něco strašného a asi po deseti minutách telefon zavěsil. Co se týče nože, uvedl svědek, že nuž si obžalovaný vymohl jako dárek, protože chtěl něco opravovat, byl to tzv. multitool. Myslí, že ho měl asi šest měsíců až jeden rok. Na dotaz, zda syn napadl někoho z rodiny, uvedl svědek, že se jednou trochu chytli do křížku. Bylo to v době, kdy měli starosti, jak již říkal. Obžalovaný se snažil vyhledávat pomoc, rodiče se mu snažili pomoci. Zašli také za kolegyní, která pracuje pro xxx xxx a dělá xxx xx a řekli jí, že je obžalovaný ošklivý a hrubý na manželku, když neudělá něco a není podle jeho, tak zkoušel hranici, kam až může dojít. Xxx řekla, že se snaží najít hranici v rodině, a poradila svědkovi fyzicky ho zpacifikovat. Jednou se stalo, že seděli u snídaně, pozdě vstával, svědkovi vadilo, že přišel pozdě a pak ještě měl nevhodné poznámky na kvalitu jídla, tak mu řekl, aby přestal, a když měl pocit, že to je víc, tak na něj vystartoval, podržel ho na zemi a říkal mu, že si dovoluje trochu moc. Obžalovaný se celou dobu pral, a když mu svědek řekl, ať přestane, přestal a utekl do lesa. Když se pak vrátil, tak se omluvil, plakal a řekl, že se musí léčit. S odstupem několika týdnů vyhledal xxx, ta ho vyšetřila, dala mu léky a doporučila mu pravidelná kruhová sezení u společnosti xxxx. Řekl jim o tom všechno, že ho čekají nějaké testy. K zálibám obžalovaného svědek uvedl, že mezi 15. až 17. rokem to byly počítačové hry, četba,

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

všechno, co mělo spojitost s historií, rytířstvím a fantasy hry. Následně utlumil hraní her, převládla četba. V té době objevil videoseriály, zkouknul všechny detektivky, které si člověk může představit, všechny duchařské seriály. Četl neuvěřitelné množství knih v cizích jazycích, byly to stovky knih. To byl jeho svět, k tomu sportu ho trochu přiměl svědek, aby byl unavený a začal jíst a v tenise obžalovaný chtěl uvolnit nahromaděný stres. Kdyby mohl, tak jenom čte. Co se týče kamarádů, svědek ví, že obžalovaný měl jednoho kamaráda z gymnázia. U nich na vesnici se pravidelně chodilo na procházky s dvěma kamarády. Ty procházky, to bylo něco mezi horolezectvím a diskusním kroužkem k nejrůznějším tématům. Když se vrátili, tak většinou hráli deskové hry, což bylo dobře, protože nekoukal do obrazovky. V této době už zvládal takové věci, že si řekl, že v půl dvanácté půjde spát, a šel. To, co je pro ně jako rodiče normální, tak pro něj to bylo těžké. Když měl vstávat, tak vstal na půl desátou, což svědek považoval za signál, že se věci vyvíjejí. Z tohoto pohledu se to jakoby lepšilo, přibral, měl lepší náladu, smál se, užíval si výlety atd. Na dotaz, jak si svědek vysvětluje chování syna a co ho k tomu podle něho přimělo, uvedl svědek, že když to slyšel, tak si říkal, že to není možné, že se zbláznil. Myslí si, že se šíleně bál, že ho něco strašně vyděsilo, a že byl totálně dezorientovaný, mlátil kolem sebe rukama, nohama a nevěděl, co dělá. To, co špatně zvládal, byly překvapivé situace a změny. Jednou ho doma probudil takovou chlupatou věcí, a to se mohl zbláznit, jak se lekl. Cokoliv kolem něho bylo takové neobvyklé, tak vyletěl, měl zpocené ruce. Takže, jestli do něj někdo strčil tak moc, že upadl na zem a přišel o brýle, tak se mohlo stát cokoliv. Z jeho pohledu to mohl být strach. Když měl vejít do verbální komunikace s cizím člověkem, tak to pro něj byl problém, neexistovalo, že by si šel objednat jídlo, to musel svědek. Pak už to zvládal, běžně si objednával, i platil a běžně komunikoval. Takové běžné navázání kontaktu mu v porovnání s jejich mladším synem nešlo. Jednou mu říkal, že při navazování styku s lidmi má strach z ponížení. Na dotaz, zda zažil syn někdy šikanu, odpověděl svědek, že ano, sám tomu ze začátku nepřikládal váhu, ale zjevně jí zažil a myslí, že to souviselo s tím, že spolužáci byli fyzicky nad ním, hokejisti, veslaři, on byl drobný. Možná, že i ze strany učitelů, když ho něco nezajímalo, tak ho to nezajímalo. Na dotaz od kdy nosí brýle a jak je na tom se zrakem, odpověděl svědek, že někdy mezi 15. a 17. rokem je nenosil, tehdy to zjistili na tenise, když špatně trefoval míče. Pořídili mu brýle, které ale na tenis nenosil, čočky nedokázal nasadit. Syn jim neřekl, že by potřeboval brýle. Na dotaz, jak obžalovaný zvládá lidi a společnost, uvedl svědek, že špatně, je samotář. Součástí terapie bylo i to, aby byl schopný se najíst a chodili do vytipovaných restaurací, např. do OC xxx, OC xxx, tam chodil na suši, on jí hrozně pomalu. Myslí si, že má obavu z ponížení, takového rizika, že někomu vyjde vstříc, pomůže a on se mu vysměje, bude ho ponižovat. Jednou byli v xxx, kde on viděl lidi, tak nechtěl vstoupit do veslařského areálu, byla to pro něj hrozná představa. Do restaurací chodil v atypických časech, třeba v půl třetí ráno, v půl desáté chodil na kafe, s lidmi to moc neuměl. Na dotaz, co bylo podnětem, že vyhledal xxx, uvedl svědek, že jednou měl nějaký verbální konflikt na golfu, něco se tam stalo, jeho to strašně rozčílilo a ihned na hřišti vyhledal kontakt na xxx do xxx, a pak jí hned volal a jenom to svědkovi oznámil. Na dotaz, zda měl obžalovaný nějaké xxx xxx či se xxx xxx, svědek uvedl, že neviděl důvod, proč by měl žít v tomhle světě, to říkal, když mluvil o rytířskosti. To opakoval vícekrát. Neví o tom, xxxx xxxx, ale tohle téma, že život za nic nestojí, slyšeli tak často, že to bylo nepříjemné, proto vyhledal xxx a pak i xxx. Nepatřil do tohoto století, viděl se v rytířské éře. Na dotaz, zda měl někdy nějaké záchvaty, uvedl svědek, že třeba když mu spadlo spojení při počítavém hraní, tak praštil pěstí do počítače. Kvůli tomu dostal xxx radu, aby opustil prostor, kde nechce být. Dělal dechová cvičení. Tloukl pěstí do kmene stromu, občas měl otlučené ruce, říkal, že mu to pomáhá. Děti měl

rád. Dítě pro něj bylo čisté, zbytek světa ne. Děti se podle něj nepřetvařují, neumí lhát, nedělá hrozné věci.

8. **Svědkyňe L. T.**, matka obviněného, jejíž svědecká výpověď byla čtena v souladu s § 211 odst. 1 trestního řádu, uvedla, že uvedla, mimo jiné, že obžalovaný byl vždycky trochu jiný než ostatní, ve škole byl vždycky mimo kolektiv. Po základní škole šel na osmileté gymnázium, kde nebyl mezi excelentními studenty, ale nikdy s ním nebyly problémy, nepropadal a neměl nějaké zásadní problémy. Měl velmi těžké dospívání, neměl úspěchy u holek, v navazování kamarádství, v podstatě xxx xxx, říkal, že život nemá cenu. V důsledku toho se domluvili s Mgr. V. z xxx, xxx, ke kterému začal chodit. Míval výbuchy xxx xxx, xxx xxx, xxx xxx. To právě rok před maturitou řešil s xxx, který poradil, jak se uklidnit a zvládat tyto situace. Nemá rád změny, každá změna ho dostává do stresu a nedokáže reagovat nějak normálně. Xxx u xxxx velmi pomáhala, dělal u něj testy temperamentu a vyšel mu xxx. Proto pracovali na zvládnutí těchto situací. Občas ale třeba měl výbuchy vzteku, do něčeho bouchl a měl pohmožděnou ruku. Pak přišla maturita a s xxxx se dohodli, že to zvládá dobře a že už k němu nemusí chodit. Maturitu zvládl perfektně a tehdy se rozhodl, že půjde na vysokou školu a xxx. Dělal zkoušky a podařilo se mu dostat na Univerzitu xxx. Začal tam chodit, první semestr zvládal úplně v pohodě. Ve druhém semestru se fyzicky zhroutil, nedokázal jíst, aby čerpal energii, když má stresy, tak nejl. Skončilo to tak, že nebyl schopen přes den fungovat, uvažovali o jeho hospitalizaci, šli za výživovou poradkyní, která mu sestavila plán. V průběhu loňského léta se tak dal dohromady. Pak požádal ve škole o možnost rozložit 1. ročník, takže znovu chodil na přednášky a nějakým způsobem zkoušky udělal a dostal se do 2. ročníku, který letos začal. V té době měl problém se svou xxx xxx, nevěděl, xxx xxx. Hodně o tom mluvili, rozebírali to doma, ke xxx nechtěl. Když tuhle oblast řešili, tak byl rozčilený, např. si roztrhal tričko, zničil si brýle, k tomuto ho dovedla nějaká situace. Sám řekl, že tohle nechce a že se chce léčit. Objednal se na xxx v xxx u MUDr. B., zařizoval si to sám, ta mu předepsala nějaké léky na řešení krizových situací. Byl u ní jednou, řekla mu, že je na hranici xxx. Pak ho poslala na nějaké podrobnější testy, aby se ten xxx potvrdil či vyvrátil. Byl u nějakého jiného xxx, neví kde. Pak přišly ty testy a čekalo se na vyhodnocení. Když byl u xxx podruhé, tak mu řekla, že má xxx plus xxx. Dala mu kontakt na nějakou organizaci xxx. Syn říkal, že tam i volal. Co se týče události, která se odehrála v xxx dne 5. prosince 2019, svědkyně uvedla, že byla doma, obžalovaný jí ten den kolem 16:00 hodin volal, že jde ze cvičení, že mu skončila cvičení ve škole, že jede na xxx se najíst. Domlouvali se, že večer přijede autobusem domů. Pak zavěsil a volal jí asi až po tom činu, kdy řekl: "tam leží chlap, já jsem ho bodl a dej mi taťku." Svědkyně se zhroutila, xxx xxx xxx. Pak mu volali ještě jednou. Není si jistá, jestli jí řekl, že ho bodl, nebo že je pobodaný, ale bylo to něco hrozného, něco o pobodání. Nůž u sebe nosil, má ho rok, dostal ho na Vánoce. Na dotaz, zda obžalovaný napadl někoho z jejich rodiny či někoho jiného svědkyně uvedla, že napadl manžela, letos v létě. Bylo to při snídání, hádali se, pak se poprali. Na důvod konfliktu si nevzpomíná. Syn po manželovi skočil, fyzicky mu nijak neublížil, ale psychicky asi nejvíc. Hádali se se synem o blbostech. Jinak neví o tom, že by někoho dalšího napadl. On není ten typ, že by někoho napadl jen tak bezdůvodně. Sport či bojový sport nikdy nedělal, dělal tenis a golf, když byl menší, tak soutěžně, pak už ne. Co se týče jeho zálib, syn jí říkal, že na radu xxx má setrávat ve světě fantazie, počítačové hry nehrál, jen když byl menší. Pokud ví, tak na notebooku sledoval středověk, zajímali ho rytíři, výroba mečů, luků apod. Pak sledoval detektivní seriály, takové spíše animované, japonské. Hodně ho zajímá historie, hodně si četl knihy a na mobilu, preferoval fantasy literaturu, hrdinské ságy atd. On říkal, že si tímto buduje své

Shodu s prvořisem potvrzuje: J. P.

vnitřní světy, že je tam šťastný a ví, jak tam fungovat, když reálný život je nespravedlivý. Nepije, nekouří, drogy odsuzuje. Má problémy s xxx xxx. Jakmile má xxx xxx.

9. Ze závěrů **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství**, znalce MUDr. Jiřího Hladíka, se podává, že poškozený M. K. utrpěl zranění uvedená v žalobním návrhu. K mechanismu zranění uvedl, že vznikla ostrým hrotnatým nástrojem, který opakovaně působil různou intenzitou do různých částí těla poškozeného, přičemž intenzitu u jednotlivých vbodů popisuje, a konstatuje, že všechna mohla vzniknout popisovaným švýcarským zavíracím nožem. Dále znalec uvádí, že zranění způsobené poškozenému K. lze hodnotit jako vážné poranění, mající ze soudně lékařského hlediska charakter těžké újmy na zdraví, a to pro bodnou ránu s vbodem vpravo vzadu nahoře na rameni s proniknutím nástroje do pravé hrudní dutiny se vznikem pneumotoraxu a s nutností zavedení hrudního drénu. Poškozenému byla poskytnuta včasná odborná lékařská pomoc s následným chirurgickým zákrokem a hospitalizací, v důsledku čehož již nebyl jeho život ohrožen. V případě zasažení pažní tepny však mohlo dojít k nadměrným krevním ztrátám se vznikem pokrvácivého šoku a vykrvácení. Stejně tak při proniknutí nástroje do hrotu plíce mohlo dojít k zakrvácení hrudní dutiny, které mohlo vést ke smrti. Při protěti nervového pažního pletence by mohlo nastat ochrnutí pravé horní končetiny a k porušení kožního cití postižené končetiny, což by bylo poranění mající charakter těžké újmy na zdraví. Život poškozeného nebyl ohrožen v důsledku poskytnutí včasné lékařské pomoci a následně provedeného chirurgického zákroku. V případě, že by nebyla provedena drenáž hrudníku, mohl se pneumotorax zvětšovat za současného snížení vzdušnosti pravé plíce, což mohlo vést ke smrti. Po utrpěném poranění byl poškozený napojen na umělou plicní ventilaci, byla provedena drenáž pravé hrudní dutiny, chirurgicky sešity rány a podávány léky tlumící bolest. Předpokládaná doba léčení je 4 – 5 týdnů. Dále znalec uvedl, že u poškozeného nebyla zjištěna žádná poranění typická pro obranu před útokem, přičemž řezné rány na zevní ploše dolní části pravé paže by však mohly při vykrývání útoku před ostrým nástrojem vzniknout.
10. **Znalec MUDr. Jiří Hladík** při svém výslechu u hlavního líčení plně odkázal na závěry písemného znaleckého posudku a dále uvedl, že poranění poškozeného byla způsobena ostrým hrotnatým nástrojem. Bodné poranění na pravém rameni bylo nejvážnější, v důsledku této rány došlo u poškozeného k tzv. pneumotoraxu, což vyžadovalo bezprostřední chirurgický zákrok. V oblasti hýždě byla ostrým hrotnatým nástrojem způsobena další bodná rána. Co se týče ostrého nástroje tlaku a tahu v dolní polovině paže tím nožem, který byl předložen, tak lze všechna zranění vysvětlit. Mechanismus vzniku poranění byl vidět na videozáznamu, přičemž ta poranění vznikla střední silou na škále malá, střední, velká, zranění trapézového svalu bylo způsobeno velkou silou. Poškozenému byla poskytnuta rychlá lékařská pomoc, následně byl převeden na umělou plicní ventilaci, poté byl převezen na chirurgickou kliniku, vše velmi rychle. K ráně na pravém rameni poškozeného znalec uvedl, že pronikla do hrudní dutiny a ze soudně lékařského hlediska, kdyby tam byla prodleva s lékařským ošetřením, tak by se stav poškozeného zhoršoval, zvětšoval by se pneumotorax a současně hrudní plynatost, zhoršovalo by se dýchání, takže kdyby pomoc nebyla poskytnuta, nejpozději do několika hodin, poškozený by zemřel. Znalec dále uvedl, že toto zranění žádné trvalé následky na zdraví poškozeného nezanechá, nebyla zasažena plíce, trapézový sval nebyl přetřát. Na přechodnou dobu poškozený nebyl schopen fungovat jako vrcholový sportovec, ale není to omezení trvalé. Znalec dále uvedl, že poškozený opustil nemocnici na vlastní žádost, porušil tak léčebný režim, ale na průběh léčení to vliv nemělo, neboť se do nemocnice s žádnými komplikacemi nevrátil. Dále znalec k dotazu obhajoby uvedl, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

součástí, sluchátka, batoh, sportovní taška, zapalovač, vatové tampony a nůž zajištěné při ohledání místa činu, oděvní součásti vydané pošk. K. Co se týče zkoumaného genetického materiálu, tyto stopy odpovídají převážně profilu DNA M. K., na noži tyto stopy zanechal i obžalovaný. Odborným vyjádřením z oboru mechanoskopie byly posuzovány bodné rány v oděvu poškozeného a vyhodnoceny jako bodnořezná poškození zkoumaných oděvů, bundy a trička s tím, že mohla být způsobena čepelí předloženého nože.

19. Přehráním DVD zachycujících **kamerové záznamy** se podává, že obžalovaný ve střední lodi kousek od eskalátorů vrazil do poškozeného a poté pokračoval na eskalátory. Poškozený po chvíli šel k eskalátorům také a vyšel po nich nahoru. Následně je vidět, jak poškozený přiběhl k obžalovanému, a prudkým úderem ramenem do zad obžalovaného tohoto srazil na zem. Obžalovaný okamžitě vstal, bez zaváhání se rozešel směrem k poškozenému a za chůze otevíral nůž, který vytáhl z kapsy. Poškozený začal couvat a následně utíkat, ale obžalovaný na poškozeného nožem, který držel v levé ruce, bez zaváhání, velice prudce a velice razantně zaútočil. Následně poškozený i obžalovaný padají na zem a zápasí na zemi, okolo zapasících se začnou shlukovat lidé.
20. CD záznamy **telefonických hovorů na linku 158** bylo prokázáno, že na linku 158 volali tři osoby, kdy z telefonátů je zřejmé, že v xxx došlo ke rvačce dvou mužů, jeden z mužů je pobodaný, prodavačka z prodejny Xxx navíc policii oznamuje, že k nim do prodejny odletěl nůž a prodavačka ho schovala v kanceláři.
21. **Protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace** zachycuje místo činu, kdy v prostoru o velikosti cca 4 x 4 m před vchodem do prodejny Xxx v xxx se na věci nachází věci poškozeného a zdravotnický materiál, vlevo na nejvzdálenějším místě od vchodu do prodejny se nachází kus textilie nasáklé červenohnědou tekutinou (stopa č. 3), těsně před vchodem jsou na zemi černá sluchátka, pokrytá taktéž červenohnědou tekutinou (stopa č. 5). Vedle sluchátek je batoh zn. Under Armour se zeleným maskovacím vzorem a přeříznutým popruhem, který je v místě, které přiléhá k zádům nasáklý červenohnědou tekutinou (stopa č. 6), v batohu se nachází sportovní oblečení a ručník, vše taktéž nasáklé červenohnědou tekutinou. Vedle batohu dále od vchodu leží černá pletená čepice (stopa č. 4) a vpravo od vchodu do prodejny se nachází sportovní taška s černošedým maskovacím vzorem (stopa č. 8). Poblíž tašky leží čtyři různé schránky obsahující vybavení první pomoci. Na dlaždicích v prostoru před vchodem do prodejny Xxx jsou stopy zaschlé červenohnědé tekutiny.
22. Předložením **věcné stopy, nože**, bylo prokázáno, že k útoku byl použit multifunkční nůž zn. Victorinox s červenoplastovou rukojetí o celkové délce 23 cm a délkou ostří 10 cm.
23. Po provedení všech potřebných a v úvahu připadajících důkazů přistoupil soud k jejich hodnocení ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu a dospěl k závěru, že provedeným dokazováním byla vina obžalovaného prokázána v celém rozsahu, soud pouze upravil skutkový děj tak, aby byl v souladu v trestním řízení zjištěným dějem, nikoli však ve významných okolnostech. Obžalovaný vinu nepopíral, průběh incidentu dole v metru, kde záměrně strčil do poškozeného, popisuje v podstatě stejně, jako poškozený, avšak obžalovaný následně na svoji obhajobu uvedl, že si svůj útok nepamatuje, kdy však tato jeho obhajoba je zpochybněna rozpory ve výpovědi obžalovaného, který nejdříve uvedl, že si nepamatuje, jak vytáhl nůž a jak ho otevřel, ani jak do poškozeného bodal, že si pamatuje až okamžik, kdy někoho kousl do prstu (svědka J. N.). V rozporu s tímto tvrzením však následně obžalovaný ve své výpovědi uvedl, že poškozený měl říct „Pche, tak ty máš nůž?“, což obžalovaného uvedlo do stavu ponížení a snížení pocitu, že je

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

chlap, což zpochybňuje předchozí tvrzení obžalovaného, že si útok na poškozeného vůbec nepamatuje a že ani neví, jak otevřel nůž. Navíc je tato výpověď v rozporu s kamerovými záznamy, na nichž je zřetelně vidět, že poškozený poté, co obžalovaný vytáhne a začíná otevírat nůž, zřetelně couvá, otáčí se a pokouší se utéct, což nesvědčí tomu, že by se poškozený tomu, že obžalovaný drží v ruce nůž, posmíval. Výpovědi poškozeného bylo prokázáno, že obžalovaný poté, co v metru bezdůvodně do poškozeného razantně strčil natolik, odjel nahoru, kde ho následně poškozený uviděl a poté, co poškozený do obžalovaného strčil do zad, v důsledku čehož obžalovaný upadl, s otázkou, proč vráží do lidí, obžalovaný ihned sáhl do kapsy, vytáhl nůž a bez jakéhokoli varování na poškozeného za užití tohoto nože zaútočil, a to na hlavu a tělo poškozeného, kdy poškozenému zasadil několik bodných ran. Poškozený uvedl, že přestože je trenérem xxx xxx, proti útoku nožem neměl šanci se ubránit, kdy po prvních několika útocích nožem se poškozenému podařilo zachytit ruku obžalovaného, ve které obžalovaný držel nůž. Poškozený uvedl, že upadl na zem, ruku obžalovaného se nožem, držel pod sebou, avšak obžalovaný se snažil ruku s nožem vytáhnout. Poškozený vši silou držel ruku obžalovaného a křičel na okolostojící svědky, že má obžalovaný nůž. Výpověď poškozeného je potvrzována výpovědí svědka jménem V. P., který viděl, že poškozený leží na zemi, na něm obžalovaný, který se snažil poškozenému vrazit nůž s červenou rukojetí do krku, čemuž bránil poškozený tím, že ruku s nožem odtlačoval dolů. Z výpovědi svědka J. N. vyplývá, že tento svědek se snažil obžalovaného od poškozeného odtáhnout, což se mu nedařilo, proto se pokusil obžalovaného kousnout do ruky a poté obžalovanému nasadit škrčení, zároveň na obžalovaného svědek křičel, aby útoku zanechal. Obžalovaný poté přestal útočit a dle pokynu svědka J. N. si stoupl kousek od poškozeného. Výpověď poškozeného je dále potvrzena kamerovými záznamy, z nichž je zřejmé, že poté, co poškozený prudkým úderem ramenem do zad obžalovaného tohoto srazil na zem, se obžalovaný postavil, sáhl do kapsy, rozešel se bez váhání proti poškozenému, za chůze otevíral nůž a poté velmi razantně, bez jakéhokoliv zaváhání, na poškozeného nožem zaútočil, a to směrem na hlavu a krk poškozeného, který se otáčel a pokoušel se utéct. Výpověď poškozeného je dále podporována záznamy telefonických hovorů na linku 158, z nichž vyplývá že před prodejnou Xxx v xxx došlo ke rvačce dvou mužů, kdy jeden z nich je pobodaný, nůž v průběhu rvačky odlétl do prodejny Xxx, prodavačka předmětný nůž raději schovala v kanceláři a po příjezdu hlídky PČR předmětný nůž předala policii. Odborným vyjádřením Kriministického ústavu PČR z oboru kriminalistika, odvětví biologie, genetika a mechanoskopie, bylo prokázáno, že na předaných věcech z místa činu byl zjištěn převážně genetický materiál poškozeného, na noži genetické stopy zanechal i obžalovaný. Odborným vyjádřením z oboru mechanoskopie byly posuzovány bodné rány v oděvu poškozeného a vyhodnoceny jako bodnořezná poškození zkoumaných oděvů, bundy a trička s tím, že mohla být způsobena čepelí předloženého nože. Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, bylo prokázáno, že zranění poškozeného vznikla ostrým hrotinatým nástrojem, který opakovaně působil různou intenzitou do různých částí těla poškozeného, přičemž všechny bodné rány mohly vzniknout popisovaným švýcarským zavíracím nožem. Znaleckým posudkem bylo dále prokázáno, že u poškozeného nebyla zjištěna žádná poranění typická pro obranu před útokem, řezné rány na zevní ploše dolní části pravé paže však mohly při vykrývání útoku před ostrým nástrojem vzniknout. Výpovědí znalce MUDr. Jiřího Hladíka bylo prokázáno, že mechanismus vzniku poranění poškozeného odpovídá průběhu děje zachyceném na kamerových záznamech, přičemž poranění poškozeného vznikla střední silou na škále malá, střední, velká, zranění trapézového svalu bylo způsobeno velkou silou.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

29. Soud na základě doporučení znalců zvažoval uložení ochranného léčení psychiatrického v ústavní formě, avšak vzhledem k závěrům znaleckého posudku z oboru zdravotnictvím, odvětví psychiatrie a psychologie, a výslechu znalců, kteří předmětný znalecký posudek vypracovali, jednoznačně vyplývá, že obžalovaný xxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx . Zneužívání alkoholu ani jiných návykových látek taktéž nebylo u obžalovaného zjištěno, při deliktu nebyl pod jejich vlivem. Hodnocené jednání má charakter ozbrojené agrese vůči osobě v náhlém a nečekaném situačním konfliktu. V motivaci obžalovaného a realizaci agrese se neuplatnily žádné patické motivy. Podmínky pro uložení ochranného léčení trestní zákon stanoví v § 99, dle kterého soud uloží ochranné léčení pouze v případě, že pachatel trestný čin spáchal ve stavu vyvolaném duševní poruchou a jeho pobyt na svobodě je nebezpečný, případně ve stavu zmenšené přičetnosti, která však, jak bylo uvedeno výše, musí být dle § 27 trestního zákoníku vyvolána duševní poruchou v době spáchání činu. Ze závěrů znaleckého posudku k duševnímu stavu obžalovaného bylo zjištěno, že byla splněna pouze jedna podmínka pro postup dle § 99 trestního zákoníku, neboť znalci uvedli, že pobyt obžalovaného na svobodě je xxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx. Nebyla však splněna podmínka druhá, obžalovaný čin nespáchal ve stavu vyvolaném duševní poruchou. Navrhovanou ochrannou léčbu znalci odůvodnili specifikami tohoto případu, a to nízkým věkem obžalovaného a tím, že nejbližší okolí obžalovaného na jeho chování nedostatečně reagovalo, a dále tím, že se obžalovaný sebe prezentuje hrubě nezrale a jeho postoje jsou disociální. Znalci prezentovaná výrazná xxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx , soud dospěl k závěru, že podmínky pro uložení ochranného léčení psychiatrického nejsou splněny a ochranné léčení obžalovanému neuložil, kdy však zároveň dodává, že obžalovanému nic nebrání v tom, aby se znalci doporučené dlouhodobé psychoterapii podrobil z vlastní vůle a dobrovolně, což by bylo jednoznačně vhodné a v zájmu nejenom osob, které se v budoucnu dostanou do konfliktu s obžalovaným, ale také v zájmu obžalovaného, aby měl v budoucnu šanci vést řádný život. Ze stejného důvodu nevyhověl návrhu obhajoby, která navrhovala upustit od potrestání a obžalovanému uložit pouze ochranné léčení, neboť hrubě xxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx, která obžalovanému výrazně přitěžuje, a jak bylo uvedeno výše, tyto velmi významné okolnosti vzal do úvahy při stanovení výše trestu.
30. VZP ČR, Regionální pobočka pro hl. m. Prahu a Středočeský kraj se připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 50 823 Kč vzniklé v souvislosti s léčením zranění, která způsobil obžalovaný zde projednávaným skutkem, výši škody poškozená VZP ČR prokázala přiloženým vyčíslením nákladů léčení zranění poškozeného, kdy zranění poškozeného je v příčinné souvislosti se zde projednávaným jednáním obžalovaného. Z tohoto důvodu soud rozhodl tak, že podle § 228 odst. 1 trestního řádu stanovil obžalovanému povinnost poškozené VZP ČR zaplatit na náhradě škody částku 50 823 Kč.
31. Poškozený M. K. se k trestnímu řízení připojil s nárokem na náhradu škody ve výši 536 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení za újmu na zdraví a škodu na movitých věcech, kdy částku 66 750 Kč požadoval za ušlý příjem v brigádní činnosti xxx xxx za dobu pěti měsíců s měsíčním příjmem minimální mzdy pro rok 2019 ve výši 13 350 Kč, dále částku 146 990 Kč jako bolestné za ublížení na zdraví těžké újmy v souladu se znaleckým posudkem č. 111/2020 ze dne 1.6.2020, částku 50 000 Kč za ztížení společenského uplatnění v souvislosti s profesní činností fitness trenéra a jeho profesním vzděláním, částku 250 000 Kč na náhradu nemajetkové újmy jako částku z titulu primární

- oběti trestného činu a v souladu se zásadou slušnosti a dále částku 22 703 Kč za poškozené a zničené movité věci, a to zimní bundu značky Off White v hodnotě 15 606 Kč, batoh značky Under Amor v hodnotě 1 499 Kč, tepláky značky Boxerderuis v hodnotě 899 Kč a sluchátka značky Beats solo 3 v hodnotě 4 699 Kč.
32. V trestním řízení bylo prokázáno, že k poškození movitých věcí, a to batohu, zimní bundy, tepláků a sluchátek poškozeného skutečně došlo, poškozený ve své výpovědi uvedl, že šlo v podstatě nové věci a u hlavního líčení předložil doklady k pořizovací ceně těchto movitých věcí. Vzhledem k tomu, že v trestním řízení bylo prokázáno, že k poškození těchto movitých věcí došlo v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, soud poškozenému dle § 228 odsd. 1 trestního řádu přiznal nárok na náhradu škody za poškození batohu, zimní bundy, tepláků a sluchátek v celkové výši 22 703 Kč.
 33. Poškozený dále žádal náhradu škody ve výši 66 750 Kč za ušlý příjem v brigádní činnosti xxx xxx za dobu pěti měsíců s měsíčním příjmem minimální mzdy pro rok 2019 ve výši 13 350 Kč, nepředložil však, přes písemnou výzvu soudu, žádné důkazy ke svému tvrzení, že před 5.12.2019 vykonával brigádně povolání xxx xxx, nepředložil ani žádné důkazy ke svému tvrzení, že nemohl své povolání v důsledku zranění způsobeným obžalovaným po dobu 5 měsíců. Vzhledem k tomu, že by rozhodnutí o nároku poškozeného na náhradu škody za ušlý příjem vyžadovalo další dokazování, soud v zájmu hospodárnosti a rychlosti trestního řízení, navíc za situace, že obžalovaný je trestně stíhán vazebně, rozhodl v souladu s § 229 odsd. 2 trestního řádu tak, že poškozeného se zbytkem jeho nároku na náhradu škody, spočívající v ušlém zisku, odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.
 34. Poškozený dále požadoval náhradu nemajetkové újmy v celkové výši 446 990 Kč, a to částku 146 990 Kč jako bolestné za ublížení na zdraví těžké újmy v souladu se znaleckým posudkem č. 111/2020 ze dne 1.6.2020, dále částku 50 000 Kč za ztížení společenského uplatnění v souvislosti s profesní činností fitness trenéra a jeho profesním vzděláním, a konečně částku 250 000 Kč na náhradu nemajetkové újmy jako částku z titulu primární oběti trestného činu a v souladu se zásadou slušnosti.
 35. Podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.
 36. Podle § 2956 občanského zákoníku vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.
 37. Podle § 2957 občanského zákoníku způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.
 38. Soud při stanovení částky, kterou považuje za přiměřené zadostiučinění nemajetkové újmy u poškozeného, vycházel z výpovědi znalce, který vypracoval znalecký posudek ke stanovení nemateriální újmy na zdraví a který jakožto částku nemateriální újmy spočívající v bolestném stanovil částku 146 990 Kč. Poškozený se k trestnímu řízení

s nárokem na náhradu nemajetkové újmy připojil s částkou 446 990 Kč a soud po přezkoumání všech okolností způsobení újmy dospěl k závěru, že tato částka je nepřiměřená a předčasně uplatněná. Jak uvedl znalec, v současné době je možno posoudit pouze nárok na nemajetkovou újmu ve formě bolestného, ztížení společenského uplatnění je možno znalecky posoudit až po uplynutí jednoho roku po způsobení zranění, z tohoto důvodu soud nemohl rozhodnout, zda je poškozeným požadovaná částka 50 000 Kč za ztížení společenského uplatnění přiměřená, ke zhodnocení přiměřenosti této částky za ztížení společenského uplatnění bude možné přistoupit až po uplynutí lhůty jednoho roku od vzniku zranění, tedy nejdříve po 5.12.2020. Soud při stanovení výše nemajetkové újmy vyšel z výše uvedeného znaleckého posudku ke stanovení nemateriální újmy, jímž byla stanovena částka bolestného, která byla poškozenému způsobena způsobením těžké újmy na zdraví v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. Soud však nad rámec bolestného při stanovení výše přiměřené náhrady nemajetkové újmy, která byla poškozenému jednáním obžalovaného způsobena, částku stanovenou znalcem navýšil o 10 % vzhledem k tomu, že obžalovaný svým jednáním zcela bezdůvodně a významným způsobem zasáhl do tělesné integrity poškozeného a újmu způsobil poškozenému úmyslně, a svým jednáním způsobil poškozenému duševní útrapy spočívající v obavách ze ztráty života nebo z vážné újmy na zdraví. Soudobá judikatura (k § 13 odst. 3 ObčZ 1964) dovodila, že otázka míry zavinění původce zásahu je pro stanovení výše peněžité náhrady zásadním způsobem spoluurčující a bezpochyby je i jedním z klíčových hledisek pro navýšení této náhrady. Odpovídá to i základnímu smyslu peněžité náhrady, tj. smyslu satisfakčnímu, neboť potřeba finanční satisfakce narůstá v přímé úměře s mírou zavinění původce zásahu – vyšší mírou zavinění je vždy neoprávněnost zásahu do osobnostních práv zesílena (je zesílena křivda, za niž má přijít zadostiučinění). Z těchto důvodů soud svůj odsudek nad tímto společensky i právně zvláště odsouzeníhodným chováním vyjádřil citelným určením výše peněžitého zadostiučinění (srov. ÚS I. ÚS 1586/09). Soud při stanovení výše nemajetkové újmy vzal v úvahu vysokou závažnost a okolnosti jednání obžalovaného a jeho negativní následky spočívající v duševních útrapách poškozeného. Po zhodnocení všech výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že částku 146 990 Kč na náhradě nemajetkové újmy ve formě bolestného je nutno navýšit o 10 %, kdy výslednou částku 161 689 Kč lze akceptovat jako v zásadě odpovídající judikaturou uznávaným kritériím (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 5. 2016, sp. zn. 4 Tdo 482/2016). Z tohoto důvodu soud přiznal podle § 228 odst. 1 trestního řádu poškozenému nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 161 689 Kč a se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy byl poškozený dle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

39. Obžalovaný byl před spácháním skutku studentem xxx xxx, neměl tedy stálý měsíční příjem, podle svého vyjádření je nemajetný. Je však bezdětný, svobodný a poměrně vysoce inteligentní. Nemá žádnou vyživovací povinnost. Z uvedeného vyplývá, že obžalovaný nemá žádnou vyživovací povinnost a je v produktivním věku, z čehož plyne, že bude objektivně schopen si po výkonu trestu odnětí svobody najít vhodné zaměstnání, když mu žádná překážka v práci nebrání. Bude tedy záležet zejména na jeho aktivitě při vyhledání takového zaměstnání, které mu umožní soudem stanovenou náhradu nemajetkové újmy poškozenému uhradit, uložená povinnost ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu zaplatit poškozenému náhradu nemajetkové újmy ve výši 161 689 Kč není nepřiměřená, či dokonce likvidační. Soud navíc uvádí, že právo na přirozených právech oběti (v daném případě právo poškozeného na ochranu tělesné integrity a života) je

funkčně vyšší hodnotou než právo na ochranu majetku škůdce. Hájení ekonomických zájmů škůdce by mohlo poškozeným vzniklou újmu ještě prohloubit. Jde tedy pouze o určitý korektiv sloužící k eliminaci neúnosně vysokých nároků na náhradu nemajetkové újmy (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 9. 2018, sp. zn. 25 Cdo 894/2018).

40. Z výše uvedených důvodů soud k návrhu poškozeného dle § 228 odst. 1 trestního řádu stanovil obžalovanému povinnost zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozenému částku 161 689 Kč a vzhledem k tomu, že v současné době není možno stanovit přiměřenou částku jakožto náhradu nemajetkové újmy za ztížení společenského uplatnění, se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy poškozeného dle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího. Toto právo náleží kromě státního zástupce též obžalovanému pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněné osobě pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozenému, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení pro nesprávnost výroku o náhradě škody, všem těmto osobám též proto, že takový výrok učiněn nebyl. Odvolání musí být zároveň odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může podat odvolání též orgán pověřený péčí o mládež. Včas podané odvolání má odkladný účinek. Práva odvolání se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal. Pokud byl obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody za zločin a byl-li poškozenému alespoň z části přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Praha, 17. června 2020

Mgr. Jarmila Pavlátová, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.